

[Ole Vagn Christensen]

medmindre der gribes ind. Så langt, så godt. Men så kommer vi til, hvordan det så skal gøres. I Socialdemokratiet mener vi ikke, at Fremskridtspartiets metode er vejen frem.

Hvad er det egentlig, der bliver foreslået? Det er direkte statsstøtte i form af skattefritagelse. Det er dispensation fra en lang række miljøregler. Det er fjernelse af f.eks. AUD-bidraget, der er med til at sikre efteruddannelse. Og så videre. Listen er lang. Nogle ønsker kunne da være rare at opfylde.

Selskabsskatter er ikke noget, vi vil have bare for at have dem. Nej, vi har dem, fordi vi derved kan løse en lang række opgaver her i samfundet, også i forbindelse med Bornholm, opgaver, som vi alle ønsker udført, og hvor vi ved at der skal være en finansiering, for at det kan finde sted.

Jeg vil derfor sige, at mange andre af Fremskridtspartiets forslag nærmest er absurde. Det er ikke for sjov, at vi har forskellige regler, der sikrer naturen. Bornholm er jo et vidunderligt naturområde, og det er da også et af øens stærkeste kort. Hvis virksomheder får lov til at placere sig overalt på Bornholm, vil det influere negativt på den turisme, som man også i Fremskridtspartiet lægger op til at fremme.

Vi har skræmmeeksempler fra mange steder i Sydeuropa, hvor overudnyttelse af natur-skønne områder har gjort mange steder særdeles døde og uattraktive efter få års rovdrift. Efter vores opfattelse sætter vi ikke nogen positiv udvikling i gang ved denne form for statsstøtte. Det er ikke bæredygtige arbejdspladser, der bliver skabt på denne måde – hvis der overhovedet bliver skabt nogen. Erfaringerne fra udlandet gør det mere end tvivlsomt, om sådanne dumpinger af rimelige regler har nogen effekt.

Derfor støtter Socialdemokratiet fuldt ud den plan, regeringen er kommet med for at afhjælpe Bornholms problemer. Pakken er en blanding af tiltag, der her og nu skal afhjælpe krisen, såsom øgede investeringer og fiskeristøtte, og tiltag, der skal sætte en bedre udvikling i gang, så der kan skabes reelle arbejdspladser med ordentlige vilkår på Bornholm. Det drejer sig bl.a. om 40 mio. kr. til Bornholms Erhvervsfond, der skal fremme den nødvendige omstilling af det bornholmske erhvervsliv.

Det er i denne forbindelse, jeg er kommet med et par bemærkninger om, at vi har fået en

positiv modtagelse af pakken hos bl.a. Bornholms fiskere og erhvervsfolk og politikere.

Lad mig slutte af med at sige, at hvis vi i Danmark begynder at ophæve alle de bestemmelser, der sikrer det danske samfund, vil vi være utroværdige i de andre europæiske lande, når vi prøver at få dem til at forbedre deres regler. Vi skal med andre ord skabe vækst og udvikling uden at sætte hensynet til miljø og fornuftige arbejdsbetingelser over styr.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det kom selvfølgelig ikke som nogen overraskelse, at også den næste socialist i rækken, hr. Ole Vagn Christensen, var modstander af dette forslag.

Når hr. Ole Vagn Christensen hæfter sig meget ved, at han i pressen har kunnet læse, at man fra bornholmsk side har været positiv over for regeringens forslag, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen – hvis hr. Ole Vagn Christensen vil gøre sig den ulejlighed at læse det – at der i Bornholms Tidende fra den 10. februar 1993 står følgende overskrift:

»Socialdemokratiet på Bornholm støtter Fremskridtspartiets forslag om lavere erhvervsskat på øen.«

Efter at Fremskridtspartiet var kommet med dette udspil første gang, nemlig den 8. februar, kunne man 2 dage efter, den 10. februar, i den lokale presse læse, at det lokale Socialdemokrati, hr. Ole Vagn Christensens eget parti på Bornholm, ønskede at støtte vores idé, og det er selvfølgelig, fordi de socialdemokrater, der befinder sig på Bornholm, udmærket ved, hvor skoen trykker.

Så var der påstanden fra hr. Ole Vagn Christensen om, at det bare er Fremskridtspartiets gamle ideer. Hvem er det, der kommer med gamle ideer, hvis ikke det er regeringen, der ønsker at ophugge den bornholmske fiskerflåde og ønsker at oprette fonde, som skal give tilskud? Den form for politik har Danmark nu forsøgt sig med i 30 år – jeg gentager: 30 år – og hvad er resultatet? Det er 350.000 arbejdsløse, det er 650 mia. kr. i statsgæld, og det er verdens højeste skatteniveau. Det er, hvad vi har fået ud af den politik i 30 år. Det er da den politik, der er den gamle politik. Den politik, vi foreslår, har aldrig været forsøgt i Danmark. Og så påstå man, at det er gamle ideer!